

TWEESTRIJD

AFLEVERING VIER

Scenario:

Matthijs Bockting & Pieter van den Berg

Regie:

Flynn von Kleist

Producent:

Tomtit Film

Mockingbird Productions

SHOOTING SCRIPT

05-08-2022

De Arabische teksten ontbreken nog

IN EEN VERDER VERLEDEN zit een jongere LAURA (15) tussen ERIC en JOYCE in. Laura staart nerveus naar de grond tussen haar voeten.

Tekst over beeld: december 2011 - Huize Alexandra: gesloten jeugdinstelling in Almelo. Laura is 15 jaar oud.

Het drietal zit aan een bureau in een klein kantoor gevuld met een paar kasten vol ordners en boeken.

Aan de andere kant van het bureau zit BEGELEIDER JEUGDZORG JEFFREY, hij leest voor uit een ORDNER --

BEGELEIDER JEUGDZORG JEFFREY
...trekt volledig haar eigen plan
en vindt het niet leuk wanneer
zaken niet gaan zoals zij wil.
Wordt boos, duikt in een
slachtofferrol en legt de schuld
van gebeurtenissen buiten zichzelf.

Begeleider jeugdzorg Jeffrey kijkt op van de ordner. Eric en Joyce kijken Laura bezorgd aan --

BEGELEIDER JEUGDZORG JEFFREY (cont'd)
Laura, kun jij je hier in vinden?

Laura denkt na, veegt met haar voet over de grond --

JOYCE
Lau, liefje...

Laura zwijgt. Eric kijkt begeleider jeugdzorg Jeffrey genegeerd aan --

ERIC
Dit is precies wat we bedoelen.
Ze gedraagt zich gewoon weer net
als vroeger.

JOYCE
We maken ons zorgen dat ze dezelfde
jongens weer ziet.

ERIC
Laura was zo goed bezig de laatste
tijd en-

BEGELEIDER JEUGDZORG JEFFREY
Sorry dat ik even ingrijp, maar
probeer dit nou eens tegen Laura te
zeggen, Eric...

Ietwat ongemakkelijk draait Eric zich naar Laura toe. Laura durft Eric niet aan te kijken --

ERIC

Je was zo goed bezig, echt... En nu lijkt het weer alsof je... ja... alsof je je leven weggooit. Al zal dat voor jou niet zo voelen. Zo komt het wel op ons over.

JOYCE

(tegen begeleider jeugdzorg Jeffrey)
We hebben al genoeg aan ons hoofd. Ze moet echt d'r leven weer op de rails krijgen.

Begeleider jeugdzorg Jeffrey wijst Joyce erop dat ook zij zich tot Laura moet richten. Maar daar heeft Joyce geen zin in --

JOYCE (cont'd)

(kortaf tegen Laura)
Wat ik dus zei net.

Begeleider jeugdzorg Jeffrey kijkt Laura aan - dan --

BEGELEIDER JEUGDZORG JEFFREY

Je ouders maken zich zorgen. Snap je dat?

Er verandert iets in Laura's blik. Een bepaalde zelfverzekerdheid maakt zich van Laura meester --

LAURA

Dat zeggen ze hier ja... Maar het boeit me ook niet wat ze vinden.

Laura legt een hand op haar buik en kijkt van Eric en Joyce naar de begeleider --

LAURA (cont'd)

Ik ben zwanger.

Eric kijkt zijn dochter geschrokken aan. Joyce legt bezorgd een hand op Laura's arm --

JOYCE

Wat? Liefvriendje, je bent vijftien...

Laura voelt zich gesteund door de hand van haar moeder - dan dringen Joyce's woorden pas tot haar door --

ERIC

Laura, verdomme... Is het van een van hun..?

Laura kijkt van haar vader naar haar moeder --

JOYCE

Dat moet je echt niet willen...

ERIC

Denk nou eens na... Je woont bij
Jeugdzorg verdomme! Dit... We
moeten het weg laten halen.

Laura knijpt haar knokkels wit, *bozer bij ieder woord.*

LAURA

Nee...

Laura trekt haar arm weg bij Joyce, iedereen valt stil --

LAURA (cont'd)

Het is van Rachid, als je het zo
nodig wil weten. Maar hij wil het
niet... Dus ik ga er voor zorgen...
Alleen.

Laura kijkt haar ouders strak aan, *gaat niet van gedachte
veranderen.*

-- TITELSEQUENTIE --

402 INT. EBI VUGHT - FAMILIEKAMER - DAG

402

IN HET HEDEN in de ruime familiekamer van de EBI, staart
LAURA (20) naar de grond.

Tekst over beeld: maart 2017 - Familiekamer van de EBI in
Vught

Aan de andere kant van de tafel zitten MARNIX POELSMA en
ERIC, die met verbazing het verslag over de 'anonieme tip'
leest --

ERIC

Terugkeren met een opdracht..? Wat
is dit!?

Eric kijkt naar Laura, die naar de grond blijft kijken --

POELSMA

Een anonieme tip aan de politie,
over Laura en-

ERIC

Maar dat kan iedereen geweest zijn.
Lau is de hele tijd op tv.

POELSMA

Hij kwam zes weken voor Laura's
ontsnapping binnen...

Voordat Eric kan reageren, antwoordt Laura resoluut --

LAURA

Ik ben hier niet voor een aanslag!

ERIC

Hoe komen ze hier dan aan?

Laura haalt haar schouders op - *geen idee*.

POELSMA

Dat gaan ze niet zeggen...
Het gaat om het signaal. Het OM
weigert het verhaal van Laura te
geloven en kiezen voor Daniels
theorie: Laura is geholpen.

LAURA

Maar Daniel liegt, ik heb alles
gedaan omdat hij het zei...

POELSMA

Daniel zegt dat je je eigen plan
hebt getrokken. Dat je niet op de
juiste plek stond.

LAURA

Dat lag aan zijn route...

ERIC

Of het team stond verkeerd...

POELSMA

Of er is iets anders aan de hand.
En is Daniel zijn straatje aan het
schoonvegen. Het zou goed kunnen
dat Daniel zelf de tipgever is.

ERIC

Waarom zou hij dat doen?

POELSMA

Misschien vertrouwde hij Laura
vanaf het begin al niet. En is er
helemaal geen team geweest? Heb je
al weer contact met hem?

Eric schudt zijn hoofd.

POELSMA (cont'd)

Wie was je tussenpersoon?

Laura kijkt haar vader afwachtend aan. Eric graaft in zijn
geheugen --

ERIC

Ja, ehm... Je had die Belg. Die ik heb betaald... Lucien..! Lucien Vandervoorde. Hij zou het team samenstellen. Hem heb ik één keer gesproken in een bar in Gent.

POELSMA

Als Daniel niet meer met ons praat, moeten we achter deze man aan. Achterhaal wat de missie precies inhield. Waarom Laura nooit iemand zag. We moeten Daniel klem zetten, dus laat die Lucien praten...

Dan richt Poelsma zich tot Laura --

POELSMA (cont'd)

Dan focussen wij ons op jouw kant van het verhaal...

Laura kijkt Poelsma hoopvol aan - *eindelijk iets om te kunnen doen*. Poelsma haalt een leeg vel papier uit zijn tas en legt deze voor Laura op tafel --

POELSMA (cont'd)

We moeten aantonen wat er is gebeurd. Dat je niet door IS geholpen bent. Schrijf iedereen op die er wel was. Mensen die je gesproken hebt. Voornaam, achternaam, bijnaam, maakt niet uit. Alles wat je hebt opgevangen.

Laura staart naar het witte vel - *hoe langer ze er over denkt, hoe onmogelijker de opgave*.

403 **EXT. ALANYA - STRAATJES - DAG**

403

IN HET VERLEDEN wordt een smal, stoffig straatje in Turkije verlicht door de vroege ochtendzons.

LAURA (19) zit in een zwarte chador op straat voor een stel opengeslagen KOFFERS en TASSEN. Ze pakt in hoog tempo spullen over van de ene naar de andere koffer. Scheidt het 'belangrijke' van de rest. Naast haar liggen twee FOTOALBUMS - *Duidelijk belangrijk*.

Tekst over beeld: september 2015 - Alanya Turkije.

Laura ritst één tas dicht en legt hem bij een andere tas achter haar --

IBRAHIM

Kom nou, hij wacht niet...

IBRAHIM (27) steekt zijn hoofd uit een oud busje verderop --

LAURA
Hoeveel tassen konden mee?

Laura gooit een grote rugtas leeg en stopt de twee fotoalbums er als eerste in.

IBRAHIM
Twee...

Laura kijkt geschrokken naar alle kleren, fotoalbums, schoenen en andere belangrijke spullen op de grond. *Dit gaat nooit passen.*

Ibrahim werpt een blik op de CHAUFFEUR van het busje die op hen staat te wachten. *De chauffeur wil duidelijk gaan.*

IBRAHIM (cont'd)
Lamm...

Laura werpt nog een laatste blik op de fotoalbums.

404 **INT./EXT. SNELWEG - BUSJE - DAG**

404

Het busje rijdt de snelweg op, Alanya uit.

Ibrahim zit voorin met Tawbah op schoot. Achterin zit Laura, met Hamidu op de buik - tranen in haar ogen --

LAURA
Hun eerste haren, voetafdrukjes.

IBRAHIM
Lam, we maken daar nieuwe herinneringen. Een nieuw leven...

Laura staart naar buiten, waar de zon langzaam hoger klimt boven de blauwe zee.

405 **INT./EXT. SNELWEG - BUSJE - DAG**

405

Het busje rijdt op hoge snelheid tussen de landerijen door. De zon staat hoog aan de hemel.

Laura zit inmiddels met enkele andere VROUWEN op de achterbank. Het is bloedheet, de ramen staan open en de wind KLAPPERT. Laura geeft Hamidu zwijgend de borst.

406 **INT./EXT. GRENSGEBIED - BUSJE - NACHT**

406

Het oude busje HOBBELT over een verlaten zandweg.

Voorin het busje zit Ibrahim met twee andere MANNEN en de CHAUFFEUR. De achterbank is volgepakt. Laura heeft Hamidu nog steeds op schoot. Tawbah zit op schoot bij een VROUW naast Laura.

Op het GEHOBBEL na is het doodstil in de bus. Iedereen is klaarwakker - kijkt gespannen naar buiten - tot...

De chauffeur ineens op de rem trapt.

407 **EXT. GRENSGEBIED - ZANDWEG - NACHT**

407

De bus staat op de zandweg, midden in een open veld. Het is donker. Af en toe TSJIRPT een krekkel.

De deur van de bus gaat voorzichtig open, de chauffeur stapt uit. Hij SIST iets in het Arabisch.

Even gebeurt er niks - dan komt een GIDS omhoog uit de busjes. De twee mannen omhelzen elkaar.

De chauffeur wenkt naar de bus en de andere deuren gaan ook open. Laura, Ibrahim en de anderen stappen uit.

Ibrahim doet een rugzak om en bindt Hamidu op zijn buik. Laura kijkt naar de chauffeur en gids die overleggen --

LAURA

Ibi, wat gaat er gebeu-

Laura ziet in de blik van Ibrahim dat ze stil moet zijn. En dan volgen Laura, Ibrahim en Tawbah de Gids, gevolgd door de rest van de groep.

408 **EXT. GRENSGEBIED - OPEN VELD - NACHT**

408

Laura loopt zwijgend met de anderen door een open veld vol lage struiken - parallel aan een oneindig lang hek.

Naast Laura loopt Tawbah, haar handen trillen van angst. Laura ziet het en pakt troostend de hand van het meisje.

De gids loopt vooraan de groep, telefoon aan zijn oor - hij VLOEKT in het Arabisch en kijkt angstig om zich heen.

Laura wordt er ongemakkelijk van en draait zich naar Ibrahim met Hamidu op zijn buik --

LAURA

Ib, wat zegt hij?

Ibrahim blijft stil staan en SIST Laura te zwijgen.

Laura volgt Ibrahims voorbeeld. Ze kijkt naar de anderen om hen heen. Iedereen staat stil, kijkt gespannen naar de grond - de vrouwen spreken een SCHIETGEBEDJE uit.

De groep wacht even in STILTE.

LAURA (cont'd)

Ibi..?

IBRAHIM

Er liggen mijnen. Hij weet niet waar! Wacht gewoon...

Laura's blik verstart. Instinctief tilt ze Tawbah op.

Dan VLOEKT de gids opnieuw en hangt op. Hij loopt langs de groep naar achteren en gebaart hen te volgen. Iedereen loopt mee - *allemaal doodsbang*.

Na een paar honderd meter stopt de gids, gaat naast een grote steen zitten en verdwijnt in een tankgracht.

De rest volgt. Ibrahim als eerste, Hamidu nog op zijn buik. Laura laat Tawbah zakken, Ibrahim vangt haar op.

Dan gaat Laura zelf ook zitten en glijdt de tankgracht in.

409 **EXT. GRENSGEBIED - HEK LANGS TANKGRACHT - NACHT** 409

De gids loopt voorop en klimt de tankgracht weer uit. Laura wijst Ibrahim op een gat in het hek aan de andere kant.

Laura en Ibrahim hijsen zichzelf met Tawbah omhoog.

Laura ziet hoe de gids hen wenkt - *opschieten..!* Ze duwt Tawbah door de opening en volgt dan zelf.

410 **EXT. GRENSGEBIED - OPEN VELD - NACHT** 410

Laura ziet niets dan zand en rotsen, waar ze ook kijkt. Ibrahim kruipt door het hek. Laura kijkt hem hoopvol aan - *zijn we er?*

Dan stapt de gids de vlakte op. De man gebaart hen te volgen. Laura zucht - *ze zijn er nog lang niet*.

411 **EXT. SYRIË - OPEN VLAKTE - OCHTENDGLOREN** 411

De zon komt op - de horizon licht langzaam op.

Laura is uitgeteld. Tawbah hangt slapend tegen haar schouder. Enkele meters voor haar loopt Ibrahim. Ze slepen met hun voeten, iedere stap kost moeite.

GEROEP

Laura ziet Ibrahim wijzen op iets in de verte...

...twee SILHOUETTEN.

De gids loopt op de silhouetten af en wenkt de groep.

Laura volgt - bij iedere stap voelt ze de kracht terugkomen in haar benen --

IBRAHIM
Ya Allah! Ya Allah...

Laura ziet nu dat de twee mannen in het zwart gekleed zijn met een Kalashnikov over hun schouder: IS'ERS. Ze hebben één vinger in de lucht: *Eén God, één religie.*

Laura kijkt vol ongeloof van de mannen naar Ibrahim --

IBRAHIM (cont'd)
We zijn er... Binnenkort hebben we onze boerderij, Lam.

Laura omhelst Ibrahim stevig. De twee omhelzen elkaar innig - *Laura wil hem nooit meer loslaten* --

LAURA
Met kippenhok...

Laura kan een verliefde lach niet onderdrukken. Ibrahim lacht mee, drukt zijn hoofd tegen het hare --

IBRAHIM
Vanaf nu wordt het alleen maar beter Lammetje...

Tekst over beeld: 23 september 2015 - het kalifaat op het grensgebied van Syrië en Turkije.

Dan draait Ibrahim zich naar de IS'ers en steekt één vinger in de lucht. Laura volgt - *het geluk spat van haar gezicht.*

412 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - NACHT**

412

IN HET HEDEN zit Laura in haar kale cel. Voor haar op tafel liggen het vel papier en een stomp waskrijtje.

Laura pakt het krijtje en schrijft - 'NAMEN'. Ze zet er nog een 'dubbele punt' achter. Maar dan - niks. Ze kijkt naar de letters: *wacht op inspiratie.*

Laura sluit haar ogen en plotseling klinken de ECHO'S VAN DOFFE VOETSTAPPEN - dan --

LAURA (V.O.)
 Kom op liefje, rennen... Blijven
 rennen! Je kan het, kom op...

Laura ADEMT ZWAAR. Haar ogen gaan heen en weer achter haar oogleden. Het kost haar moeite ze dicht te houden...

De kleine cel vult zich met het geluid van RATELENDE MACHINEGEWEREN en de HARDE KNALLEN van ontploffingen.

Laura's ogen schieten open: *pure angst*. Meteen is het STIL. Haar knokkels zijn wit van het knijpen in het krijtje.

Laura hervindt haar moed en sluit opnieuw haar ogen --

Direct klinken de VOETSTAPPEN weer, gevolgd door een GIL en het GEHUIL VAN EEN KIND: *Tawbah*.

Laura opent haar ogen weer en duwt het papier van zich af.

413 INT. GENT - HUIS LUCIEN VANDERVOORDE - KEUKEN - DAG

413

Een ouderwetse fluitketel FLUIT.

Een mollige man met dikke bakkebaarden pakt de ketel van een smerig fornuis, dit is LUCIEN VANDERVOORDE (39). Hij sjokt met de fluitketel naar de keukentafel.

Eric werpt een blik op Luciens slobberige trainingspak en afgetrapte gympen terwijl deze water in twee kopjes met instant koffie schenkt.

Lucien gaat tegenover Eric zitten. Hij vouwt plechtig zijn handen en leunt achterover in zijn KRAKENDE stoel. Eric ziet aan de blik van Lucien dan hij het gesprek zal moeten openen. --

ERIC
 Ik ben op zoek naar informatie over
 de missie van twaalf juli.

Tot Eric's verbazing kijkt Lucien hem strak aan - *doet alsof hij niet weet wat Eric bedoelt* --

ERIC (cont'd)
 Een *highly complicated operation*
 met voormalig *special forces* die
 mijn dochter uit IS-gebied redden.

LUCIEN
 Twaalf juli..?

ERIC

Mijn dochter en kleinkinderen, die jullie moesten oppikken uit het grensgebied met Syrië. Via Daniel Köhler.

Tot Erics irritatie gaat Lucien er nu pas in mee. Lucien komt blasé naar voren om zijn koffie te pakken --

LUCIEN

Oh, die taxirit.

ERIC

Reddingsoperatie...

Eric ziet voor het eerst echte verbazing bij Lucien --

LUCIEN

Nee, nee. We zouden een gezin begeleiden. Van de grens naar het consulaat in Erbil.

Lucien LACHT - grijpt naar zijn dikke buik --

LUCIEN (cont'd)

Wie denk je dat ik ben? James Bond? Zo'n rit langs grensposten is al gevaarlijk genoeg.

Eric kan het niet geloven, *was de belangrijkste missie in zijn leven een farce?* Eric verbijt zijn ongeloof, zoekt iets positiefs --

ERIC

Zou je dat voor mij op papier willen zetten?

Eric ziet de twijfel in Luciens ogen - dan --

ERIC (cont'd)

Je mag het ook inspreken. Het zou mijn dochter erg helpen, als-

Maar Lucien schudt zijn hoofd --

ERIC (cont'd)

Alsjeblieft... Haar leven hangt er vanaf. Ze zit in de gevangenis.

LUCIEN

Never bite the hand that feeds you.

ERIC

Maar Daniel hoeft hier niks van te weten. Ik ga je naam niet noemen...

Lucien werpt een blik op de wanhopige Eric. Schudt dan opnieuw zijn hoofd. Eric kijkt Lucien verslagen aan - *deze man zal Daniel nooit verlinken.*

414 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - SLAAPKAMER - DAG**

414

IN HET VERLEDEN ligt de jonge Eric uitgeblust in zijn ruime tweepersoonsbed, dat maar aan één kant beslapen is.

Eric heeft een baard van enkele dagen. Naast het bed staan de resten ontbijt en avondeten.

Eric staart voor zich uit - zijn ogen gericht op de vensterbank die vol staat met foto's uit betere tijden. *Een gelukkig gezin... Een schoolfoto van Laura en Ilias... Met z'n allen in de dierentuin...*

Eric ZUCHT, kan de beelden niet aan en draait zich om.

Dan valt het hem ineens op. Onder de deken op het kussen van het onbeslapen deel van het bed zit een bobbel. Nauwelijks zichtbaar. Eric raakt het aan...

GEKRAAK VAN PAKPAPIER

Eric tilt de deken op en ziet een klein CADEAUTJE liggen. Hij pakt het pakje - *er zit een briefje bij.* Hij vouwt het briefje open en leest:

"Hey papsie, wil je goed voor hem zorgen? Liefs Lam..."

Eric maakt het cadeau open en haalt er een oud knuffelkonijn uit: *Porkel.*

Eric krijgt een glimlach op zijn gezicht. Dan daalt ineens het besef in - *Dit is heel slecht nieuws...*

Eric stapt geschrokken uit bed en pakt zijn telefoon.

415 **EXT. ZOETERMEER - HUIS LAURA & IBRAHIM - GALERIJ - DAG**

415

Eric loopt met ferme passen over de galerij van Laura's flat. Telefoon aan zijn oor --

VROUWELIJKE TELEFOONSTEM (O.S.)
Het nummer dat u belde, is niet i-

Eric hangt op, stopt voor de voordeur en BELT aan - maar een reactie blijft uit.

Eric kijkt door een kier van het gordijn naar binnen. BELT nog een keer aan en KLOPT op het raam - binnen ziet hij de vieze vaat in de keuken staan.

OP DE GALERIJ twijfelt Eric. Hij BONST op de deur --

ERIC

Laura? Ibrahim? Doe open. LAU!

Weer geen reactie. Met wanhoop in zijn ogen kijkt hij om zich heen en geeft de deur een TRAP. En nog eens. En nog een keer tot de deur onder LUID GEKRAAK openklapt...

ERIC (cont'd)

Lau..? Hallo!?

Geschrokken van zijn actie stapt Eric naar binnen.

416 **INT. ZOETERMEER - HUIS LAURA & IBRAHIM - WOONKAMER - DAG** 416

Het huis is een grote puinhoop. Vuile vaat op het aanrecht. Lege kasten en lades staan open en op het balkon staat een zwartgeblakerde pan met resten verbrand papier erin.

Eric staart met grote ogen de kamer rond - *alsof hij in zijn ergste nachtmerrie staat.*

Dan komt opeens de STANK van de open prullenbak binnen - Eric klapt de deksel dicht. Dan tegen beter weten in --

ERIC (O.S.)

Lau..?!

Eric wacht op een reactie waarvan hij weet dat die niet komen gaat. Dan pakt hij weifelend zijn telefoon.

417 **INT. ZOETERMEER - HUIS LAURA & IBRAHIM - WOONKAMER - AVOND** 417

EEN FLITS verlicht de woonkamer. Eric is even verblind door het licht, dan ziet hij de AGENTEN weer, die het huis doorzoeken. Eén van hen maakt foto's.

RECHERCHEUR ISABELLE

Weet u het zeker? Kijk rustig...

Eric richt zich weer tot RECHERCHEUR ISABELLE aan de keukentafel - waar een A-3 vel ligt met foto's van mannen met baarden --

RECHERCHEUR ISABELLE (cont'd)

Als we hun contactpersoon kennen,
is de route misschien nog te
achterhalen...

Eric kijkt ingespannen naar de foto's --

ERIC

Ik herken niemand. Maar onze band
was niet... Hoe zeker weet u dat ze-

Eric durft de woorden niet uit te spreken - rechercheur
Isabelle pakt een iPad en laat het Eric zien --

RECHERCHEUR ISABELLE
Alles wijst erop. De bankgegevens:
Vierhonderd euro bij de Bever
Sport. Een nieuw abonnement bij *The
Phone House*. Hier, drieduizend euro
spaargeld. En vluchtgegevens van de
afgelopen weken wijzen uit dat ze
naar Turkije zijn vertrokken.

ERIC
Is er iets dat we nog kunnen doen?

Rechercheur Isabelle haalt haar schouders op --

RECHERCHEUR ISABELLE
Er is een internationaal
arrestatiebevel uitgevaardigd. Maar
reken nergens op...

ERIC
En kan ik iets doen?

RECHERCHEUR ISABELLE
Wachten... Ik vermoed dat je snel
een berichtje krijgt: "Allah is
groot, hieperdepiep hoera!" Dat het
een bewuste keuze is.

Eric zucht. *Dat is niet wat hij bedoelde.* Rechercheur
Isabelle haalt een kaartje uit haar zak --

RECHERCHEUR ISABELLE (cont'd)
Tot die tijd kun je het beste contact
opnemen met Familiesteunpunt. Zij
kunnen je helpen.

Eric pakt het kaartje aan, *blij dat hij iets heeft.*

418 INT. WEG NAAR MOSUL - BUS - DAG

418

Laura staart zoekend door het stoffige raam van een oude
gedeukte schoolbus naar buiten. De kringen onder haar ogen
zijn door haar niqab te zien. Tawbah zoekt vanaf Laura's
schoot met haar mee.

De bus zit vol MANNEN en VROUWEN in niqab. De mensen zijn
moe en afgemat - maar de bus is gevuld met een vrolijk
Arabisch GEROEZEMOES --

GESLUIERDE VROUW NISRINE
Daar..!

GESLUIERDE VROUW NISRINE
Arabisch

*

Laura kijkt op. Een GESLUIERDE VROUW voorin de bus wijst ergens naar. Dan ziet Laura het ook:

Een enorme ZWARTE IS-VLAG wapperend in de wind.

Iedereen in de bus reageert opgelucht: *Ze zijn er, het is echt!*

Op straat lopen MANNEN en gesluisde VROUWEN met KINDEREN aan hun hand. Overal staan palmbomen tussen de huizen. Laura neemt alles in zich op: *Dit is het paradijs.*

Dan legt Ibrahim een hand op Laura's schouder. Hij geeft haar Hamidu aan. De bus stopt. Laura kijkt Ibrahim verwachtingsvol aan --

LAURA

Zijn we er?

Ibrahim wijst op een huis naast de bus --

IBRAHIM

Dat is de madafa, een vrouwenhuis, daar zullen ze voor jullie zorgen zolang ik weg ben.

Laura kijkt Ibrahim verbaasd aan. *Gaat hij niet mee?*

IBRAHIM (cont'd)

Ik moet op kamp, trainen. Daarna kom ik jullie halen...

LAURA

Maar hoe lang is dat dan?

IBRAHIM

Lammetje, ik zie jullie later.

Laura omhelst hem, maar Ibrahim duwt haar weg --

IBRAHIM (cont'd)

Doe normaal.

Ibrahim kijkt schaamtevol om zich heen.

419 **EXT. MOSUL - MADAFI - DAG**

419

Laura staat met haar kinderen op straat. Er wordt een tas voor hen op de grond gegooid, maar Laura ziet het niet. Ze kijkt naar de bus - waar Ibrahim achter het raam zit. *Ze wil een laatste blik van hem.*

Maar Ibi kijkt niet op - is in gesprek met een andere MAN terwijl de bus wegrijdt. Laura kijkt de bus na als --

AMIRA (O.S.)
Zuster...

AMIRA
Arabisch

*

Laura kijkt om. In de deuropening van een riante villa staat een gezette vrouw in niqab met een clipboard - dit is AMIRA, de leidster.

Ongeduldig wenkt ze Laura te komen. Laura werpt nog één blik op de bus en slaat dan de tas over haar schouder.

420 INT. MOSUL - MADAFI - DAG

420

Laura loopt achter Amira aan door de enorme villa. Tas op haar rug en Hamidu in haar armen. Tawbah loopt vlak achter hen, *niet van plan Laura kwijt te raken.*

Laura kijkt haar ogen uit. De villa is prachtig met overal marmeren ornamenten op de muren. In de hal een gigantische trap naar een verdieping hoger.

Het huis is gevuld met VROUWEN zonder sluier en KINDEREN. Amira neemt haar gezichtssluier af. Laura volgt haar voorbeeld - ze ziet er doodmoe uit.

Amira wijst met het clipboard op de kamers om hen heen - geeft uitleg in het Arabisch. Maar het gaat zo snel dat Laura het niet kan verstaan.

Laura kijkt mee. Alle kamers zijn prachtig ingericht met tapijten op de grond - lange tafels en een enorm aanrecht.

Overal zijn vrouwen bezig met een taak: Het vegen van de vloer. Het dekken van de tafels. De afwas. *Alles loopt gestroomlijnd.*

Amira wijst op de enige gesloten deur en BENADRUKT iets in het Arabisch. Laura kijkt haar vragend aan - *verstaat het duidelijk niet* --

AMIRA
Spreek je Arabisch?

AMIRA
Do you speak Arabic?

*

Laura schudt haar hoofd. Amira ZUCHT - *waarom zei je dat niet eerder.* Amira wijst nog een laatste keer op de gesloten deur - *in slecht Engels* --

AMIRA (cont'd)
Niet naar binnen, verboden!
Goed? Hoe oud ben je?

AMIRA (cont'd)
Don't go in, it's forbidden!
Are you all right? How old
are you?

*

Laura volgt Amira de trap op --

LAURA
Negentien.

LAURA
Nineteen.

*

Laura spreekt steenkolen Engels. Amira noteert het op een formulier op het clipboard. Dan houdt ze haar hand op --

AMIRA AMIRA
Je paspoort en telefoon... Your passport and phone... *

LAURA LAURA
Die heb ik niet. I don't have them. *

Amira houdt bovenaan de trap in --

AMIRA AMIRA
Geef! Now! *

LAURA LAURA
Mijn man heeft ze. In zijn tas. My husband has them. In his bag. *

Amira bekijkt Laura even, *gelooft ze Laura?* Dan loopt ze de gang door --

AMIRA AMIRA
(zuchtend) (sighing)
Ik hou het in de gaten... I'll see to it later... *

Laura volgt Amira de gang door tot aan een open deur verderop. Amira wijst de kamer in.

Binnen zijn meerdere provisorische bedden gemaakt van tassen en kleren --

AMIRA (cont'd) AMIRA (cont'd)
Jullie slapen hier. Altijd eerst bidden, daarna pas eten. *You sleep here. Always pray first, then eat.* *

En zonder een reactie af te wachten loopt Amira weg.

Laura loopt de kamer in naar de door Amira toegewezen plek. Tawbah ploft neer en Laura gaat naast haar liggen: *eindelijk slapen.*

421 INT. MOSUL - MADAFI - SLAAPZAAL - DAG

421

Laura wordt wakker - als een zonnestraal recht op haar gezicht valt. Tawbah ligt opgekruld onder haar oksel.

Even geniet Laura van dit moment, *hun nieuwe thuis.*

Als Laura om zich heen kijkt, ziet ze dat de slaapzaal verder leeg is. Dan tegen Tawbah --

LAURA
Opstaan liefje, ontbijten...

Tawbah komt overeind - een lach op haar gezicht.

422 INT. MOSUL - MADAFI - EETZAAL - DAG

422

Laura staat met Hamidu op haar buik gebonden aan een lange tafel met meerdere pannen erop. Ze opent de deksels van de pannen en krijgt een bedrukt gezicht - *leeg*.

Als Laura de deksel terug legt op de pan en opkijkt, staart ze recht in de holle ogen van een mager meisje - ALBERTA (18) - die een pan van tafel pakt. Laura spreekt haar aan in het Engels --

LAURA	LAURA	
Hebben jullie misschien nog	Do you have any...?	
wat..?		*

Alberta spreekt goed Engels met een Kosovaars accent --

ALBERTA	ALBERTA	
De lunch is na het	<i>Lunch is after afternoon</i>	
middaggebed...	<i>prayers.</i>	*

LAURA	LAURA	
We zijn gisteren aangekomen.	<i>We arrived yesterday. We</i>	
We zijn door de oproep heen	<i>slept through the call. It's</i>	
geslapen. Het is voor mijn	<i>for my daughter...</i>	*
dochter...		

GEROEP klinkt van de gang en Alberta zet meteen de pan neer om haar sluier voor te doen. Laura doet haar na.

Geen seconde te laat - als enkele IS'ERS met dozen in hun handen de kamer inlopen richting de keuken --

IS'ER IDRIS
As-salàmu 'alaykum...

Laura en Alberta kijken naar de grond - ANTWOORDEN beleefd. Laura ziet hoe Alberta de dozen bekijkt.

Zo gauw de mannen weg zijn neemt Alberta haar sluier weer af. *Een teleurgestelde blik in haar ogen --*

ALBERTA	ALBERTA	
Weer pap en brood...	<i>Porridge and bread again...</i>	*

Laura neemt haar sluier ook af en kijkt Alberta smekend aan. *Heeft ze nog wat eten? Even twijfel - dan --*

ALBERTA (cont'd)	ALBERTA (cont'd)	
Maar je hebt het niet van	<i>But you didn't get it from</i>	
mij...	<i>me...</i>	*

Laura krijgt een dankbare lach op haar gezicht, schudt haar hoofd - *Tuurlijk niet!*

Als Alberta richting de keuken loopt - draait Laura zich om naar een televisie verderop waar Tawbah met wat andere KINDEREN voor het scherm zit.

OP HET SCHERM rennen een paar mannen met Kalasjnikovs in formatie door de woestijn. Ze doen koprollen. Delen rake messteken uit op levensechte poppen. En maaien met hun ratelende machinegeweren over eindeloze vlaktes.

RATATATATATA

IN DE EETZAAL schrikt Laura van de heftige beelden en trekt Tawbah weg bij de televisie. De andere kinderen blijven gebiologeerd naar het scherm staren.

CUT TO:

Tawbah werkt met grote happen een stuk brood naar binnen. Laura eet gulzig van haar eigen stuk. Als Tawbah het brood op heeft - kijkt ze vragend naar haar moeder. Laura geeft Tawbah zonder twijfel haar eigen stuk --

LAURA

Dit is het laatste tot de lunch.

Tawbah knikt en eet gretig verder.

JASMIN (O.S.)

JASMIN

Laat ze het niet zien hoor. *Arabisch*

*

Laura kijkt geschrokken op - recht in de vriendelijke ogen van JASMIN, en probeert het brood te verbergen.

LAURA

LAURA

Sorry, we waren te laat en- *Sorry, we were late and-*

*

Jasmin schakelt over op Engels met Amerikaans accent --

JASMIN

JASMIN

Geen Arabisch? *No Arabic?*

*

Laura schudt beschaamd haar hoofd --

JASMIN (cont'd)

JASMIN (cont'd)

Dan moet je helemaal opletten wat je doet.

Then you have to be extra careful what you are doing.

*

Jasmin geeft een vriendelijke knipoog --

JASMIN (cont'd)

JASMIN (cont'd)

Ik ben Jasmin.

I'm Jasmin.

*

Laura ontdooit iets --

LAURA
Lamyae, dit zijn mijn
kinderen: Tawbah en
Hamidu...

LAURA
*Lamyae, these are my
children: Tawbah and Hamidu.*

*

Jasmin zwaait naar Tawbah, die net haar laatste hap neemt.
Dan doet Jasmin haar sluier voor --

JASMIN
Heb je nog honger? Ik wilde
net-

JASMIN
*Are you still hungry? I just
wanted to-*

*

LAURA
Is er nog meer dan..?

LAURA
Is there more than...?

*

Jasmin wenkt Laura om haar te volgen. Laura ziet hoe gulzig
Tawbah eet, terwijl ze gevoerd wordt door Alberta. Die
knikt Laura toe. *Ik let wel even op.*

423 **EXT. MOSUL - MADAFI - TUIN - DAG**

423

Laura loopt met Jasmin door de enorme tuin achter het huis.
Dan trekt Jasmin Laura de struiken in naar een open plek.
Hier staat een oude boom met hier en daar een vijg.

Jasmin zoekt even en plukt een paar van de laatste vijgen
en deelt ze met Laura.

JASMIN
Bismillah...

LAURA
Bismillah...

Laura en Jasmin nemen een hap --

LAURA (cont'd)
Dit is... Echt...

LAURA (cont'd)
This is... Really...

*

JASMIN
Zoals ze bedoeld zijn?

JASMIN
As they're meant to be?

*

Laura en Jasmin lachen - *precies dat ja.*

Laura kijkt naar Jasmin - die een volgende vijg eet --

LAURA
Hoe lang zit je hier al?

LAURA
How long have you been here?

*

JASMIN
Drie maanden ongeveer. Ik
mis mijn man, maar weet dat
het goed komt. Inshallah...

JASMIN
*About three months. I miss
my husband, but I know it
will be alright.
Inshallah...*

*

Laura ziet hoe Jasmin een snel schietgebedje doet --

LAURA
Inshallah... Ik kan ook niet
wachten Ibrahim weer te
zien.

LAURA
*Inshallah... I also can't
wait to see Ibrahim again.*

*

JASMIN
Hoe lang zijn jullie al
getrouwd?

JASMIN
*How long have you been
married?*

*

LAURA
Meer dan een jaar, maar
thuis...

LAURA
*More than a year, but at
home....*

*

Laura verbetert zichzelf --

LAURA (cont'd)
...in Nederland bemoeide
iedereen zich met ons. Alsof
we niet samen mochten zijn.

LAURA (cont'd)
*...in Holland everyone was
interfering with us. As if
they didn't want us to be
together.*

*

Jasmin luistert geïnteresseerd - wat Laura niet gewend is,
waardoor ze zich gesteund voelt door te praten --

LAURA (cont'd)
Ik hoop stiekem dat we snel
onze boerderij krijgen...
Zodat we ons eigen eten
kunnen maken...

LAURA (cont'd)
*I secretly hope that we will
get our farm soon... So that
we can make our own food...*

*

Laura knikt instemmend - *als belofte naar zichzelf*. Vanuit
haar ooghoeken kijkt Laura betrapt naar Jasmin die ze nog
helemaal niet kent - *dan zo vroom mogelijk* --

LAURA (cont'd)
Tenzij Allah wil dat mijn
man voor hem vecht
natuurlijk, inshallah.

LAURA (cont'd)
*Unless of course Allah wants
my husband to fight for him
of course, inshallah.*

*

Jasmin lacht geruststellend, *dat hoeft niet hoor* --

JASMIN
Als je Allah volgt en je
niet laat misleiden dan
brengt het leven je wat je
wil...

JASMIN
*If you follow Allah and do
not let yourself be
sidetracked, then life will
bring you what you want...*

*

Laura knikt opgelucht, *dat is een goed voornemen*.

IN HET HEDEN staat Laura in de kleine badkamer van haar
cel. Ze bekijkt zichzelf in de metalen spiegel. Ontevreden
met hoe moe ze eruit ziet, trekt ze haar huid strak in de
hoop de plooien uit haar gezicht te krijgen.

In de reflectie ziet ze op het bureau van haar sobere cel het vel papier liggen. Er staat nog steeds alleen 'NAMEN:' opgeschreven.

Laura kijkt van het vel papier naar zichzelf. Staart zichzelf gefrustreerd aan - *kom op nou..!* Als ineens...

...het luik in de deur van haar cel met een KLIK openspringt.

Laura schrikt op - maar herpakt zich meteen. Ze loopt naar de deur en steekt haar handen door het luik.

425 INT. EBI VUGHT - VERHOORKAMER - DAG

425

Laura zit naast Poelsma in de verhoorkamer. De twee verbalisanten zitten tegenover hen.

VERBALISANT HANNAH

Dat is vreemd. In het interview zei je dat je ontvoerd was...

Laura knikt rustig, *legt uit* --

LAURA

Dat was voor de Koerden. Weet je wat ze daar met IS'ers doen?

VERBALISANT SABRI

Dus je ging wel vrijwillig?

Laura schudt dan haar hoofd, *dat zei ik niet* --

VERBALISANT SABRI (cont'd)

Ja, wat is het nou?

Verbalisant Sabri kijkt Laura theatraal verbaasd aan. Dan wijst verbalisant Hannah op een formulier op tafel --

VERBALISANT HANNAH

Een paar weken na je vertrek, stuur je dit naar je vader: "het is een bewuste keuze. We weten wat we doen" en "Niks gebeurt hier zonder reden. Lees gewoon de Koran."

Laura leest mee, voelt zich bij ieder woord verder in het nauw gedreven --

LAURA

Ik... Dat meende ik niet. Ik was... in de war... Bang. Het ging niet goed... Tussen ons bedoel ik.

VERBALISANT SABRI

Dus het was even moeilijk en-

LAURA
Hij sloeg me toen al...

Iedereen - ook Poelsma - kijkt Laura verbaasd aan --

VERBALISANT SABRI
In Nederland? Kun je dat bewijzen?

LAURA
Nee... Ja, ik heb aangifte gedaan!

Laura kijkt toe hoe Sabri een aantekening maakt --

VERBALISANT HANNAH
Maar dan begrijp ik nog steeds niet
waarom je zou uitreizen...

Laura laat zich uit de tent lokken --

LAURA
Ik was doodsbang, wou dat hij
stopte met slaan...

VERBALISANT HANNAH
Dus sluit je je aan bij de IS?

Laura weet niet wat ze moet zeggen, verbalisant Sabri ziet
dit en haakt aan --

VERBALISANT SABRI
Ze hebben duizenden mensen vermoord,
gemarteld, tot slaaf gemaakt. En jij
bent het slachtoffer?

LAURA
Wat... Nee! Dat bedoel ik niet.

En dan vanuit het niks probeert verbalisant Sabri Laura uit
de tent te lokken --

VERBALISANT SABRI
Als je een aanslag zou plegen, waar
ga je dat dan eigenlijk doen?

Laura schrikt van de vraag - als Poelsma inhaakt --

POELSMA
Daar hoeft mijn cliënt niet op in
te gaan.

Laura zakt verslagen naar achteren als verbalisant Sabri
een nieuwe aantekening maakt.

426 INT. EBI VUGHT - VERHOORKAMER - DAG

426

Laura en Poelsma zitten in de verder lege verhoorkamer.
Laura staart uitgeblust voor zich uit.

LAURA

Ze draaien alles om wat ik zeg
en... Ik weet niet of ik het nog
wel kan.

POELSMA

Wat?

LAURA

Alles. Mijn verhaal doen. Helder
nadenken... Hier en in mijn cel. Ik
kom niet eens op die fucking namen.

Laura is moegestreden en Poelsma legt een vaderlijke hand
op haar schouder --

POELSMA

Je moet het niet allemaal in één
keer willen.

Poelsma bedenkt zich wat en knikt. Hij SLAAT energiek in
zijn handen. Laura schrikt op van de KLAP --

POELSMA (cont'd)

Klaar voor vandaag...

LAURA

Wat, maar we zouden-

POELSMA

Nee. Jij moet even helemaal niets.
Ik ga op zoek naar die aangifte
tegen Ibrahim en dan ga jij je
richten op jezelf. Op het leven
hierna... Wat je gaat doen met je
kinderen als je eenmaal vrij bent.

Laura krijgt een kleine lach op haar gezicht bij het idee.
Poelsma lacht terug, *precies dat bedoel ik...*

427 INT. ZOETERMEER - HUIS AISHA - WOONKAMER - DAG

427

Eric zit op de punt van de bank in een sober huis. Hij
spreekt met volle overtuiging tegen AISHA (de moeder van
Nour) die tegenover hem zit - een kop thee in haar hand.

Aisha praat met een Vlaams accent --

ERIC

En als je die gesprekken opneemt?

AISHA

Met Daniel?

ERIC

Daniel, Lucien, wie dan ook. We kunnen alles gebruiken om te bewijzen dat ze niet helpen.

AISHA

Daniel is juist de enige die iets doet om Nour daar weg te krijgen. Hij waarschuwde me al voor je.

Eric schudt zijn hoofd - *ze ziet het verkeerd --*

ERIC

Maar hij licht de boel op. Lucien had het over een hele andere missie. Dus alles wat Daniel zei... *special forces, complicated mission, team on the ground.* Allemaal onzin...

Eric ziet de blik van Aisha - *een moeder die haar dochter gewoon terug wil.*

ERIC (cont'd)

Wat als Nour het niet haalt? Wil je dat risico echt-

Aisha kijkt Eric indringend aan - *hij moet oppassen --*

AISHA

Daar overleeft ze het zeker niet... Daniel heeft Laura ook thuis gekregen.

ERIC

Hij heeft niks gedaan! Dat is het nou juist... Het was puur geluk.

Eric kijkt haar strak aan. Maar Aisha schudt haar hoofd --

AISHA

Van Rutte kan Nour beter daar dood gaan. En de Belgische regering gaat ons na de aanslagen op Zaventem ook niet helpen... Ik gok op geluk.

Eric denkt even na - dan voorzichtig --

ERIC

Maar wat heb je te verliezen... als je die gesprekken opneemt?

Aisha komt resoluut overeind - dit gesprek is voorbij --

AISHA

En als het andersom was geweest,
had jij dan Laura's leven in gevaar
gebracht?

ERIC

Ja, tuurlijk.

Aisha werpt Eric een blik vol ongeloof toe. En Eric's
gezicht spreekt boekdelen: *dit is een leugen.*

428 **INT. KANTOORPAND FAMILIESTEUNPUNT - ZAALTJE - NACHT**

428

IN HET VERLEDEN in een zaaltje met een systeemplafond en TL-
verlichting zit de jongere Eric - dikke wallen en ongekamde
haren - die naar de andere MENSEN in de kring kijkt --

SUZE

Goed zo, kijk elkaar maar aan.
Iedereen hier zit in hetzelfde
schuitje. Welkom bij
Familiesteunpunt.

Tegenover Eric zit SUZE, die met een amicale lach op haar
gezicht de groep toespreekt en de sessie inleidt --

SUZE (cont'd)

We zijn hier voor elkaar. We delen
alles. Helpen elkaar geduldig te
blijven. Tot 'ie eindelijk contact
opneemt...

Bij haar voorbeeld kijkt Suze een OUDER ECHTPAAR in de
groep aan. Eric ziet ze instemmend knikken --

SUZE (cont'd)

Steunen elkaar om rustig te blijven
als ze eindelijk terugbelt. Zodat
je haar niet meteen weer afschrikt.

Suze kijkt de jongere AISHA, de moeder van Nour aan, die
schuin tegenover Eric zit. Aisha lacht mee met Suze's
woorden. *De zalvende toon valt niet goed bij Eric --*

SUZE (cont'd)

Zij moeten het gevoel hebben dat ze
het gesprek leiden. En... en dat is
misschien wel het belangrijkste:
wij moeten elkaar op de hoogte
houden, van alles.

Suze gebaart naar de hele kring --

SUZE (cont'd)

Vanavond gaat om het delen van
ervaringen. Zijn er vragen?

Eric steekt voorzichtig zijn hand op. Suze knikt --

ERIC
Ja, eh... Gaan we alleen maar
praten, of eh...

Suze lacht om de vraag, krijgt deze duidelijk vaker.

429 **INT. KANTOORPAND FAMILIESTEUNPUNT - ZAALTJE - NACHT**

429

De sessie is voorbij, stoelen worden verzameld en opgestapeld. De DEELNEMERS staan na te praten met elkaar, een gemoedelijke sfeer hangt in de ruimte.

Eric trekt geïrriteerd zijn jas aan, *heeft niet gevonden wat hij zocht*. Hij vermijdt oogcontact met de anderen en loopt naar de uitgang - als --

SUZE
Eric... Wacht even...

Eric houdt met tegenzin in --

SUZE (cont'd)
Ik begrijp je frustratie, echt...
Maar wij mogen niet-

ERIC
Dat hoor ik de hele tijd, maar ik
kan niet niks doen... Mijn dochter
is weg en ik wil haar terug, al
moet ik haar halen.

Suze kijkt Eric aan - *ziet dat hij het meent*. Ze legt een hand op Eric's schouder en begeleidt hem naar de uitgang. Eric volgt Suze verbaasd.

Bij de deur steekt Suze haar hand in haar binnenzak --

SUZE
Wij mogen officieel niet helpen...
Maar misschien dat deze man... Hij is
een expert, heeft Familiesteunpunt
opgezet. Als hij het niet kan...

Suze drukt Eric een visitekaartje in handen. Eric kijkt Suze dankbaar aan, Suze kijkt terug met een waarschuwend blik - *Je hebt het niet van mij*.

Dan kijkt Eric naar het kaartje in zijn hand en leest:

"DANIEL KÖHLER - radicaliseringsexpert"

Eindelijk komt er schot in de zaak.

430 INT. MOSUL - MADAFI - SLAAPZAAL - DAG 430

Laura wordt wakker van de GEBEDSOPROEP en komt overeind. Ze ziet er slecht uit en wekt de kinderen routineus.

De andere vrouwen in de kamer staan ook op. De kamer is voller dan eerst, iedereen ligt dicht op elkaar.

Laura trekt een vies gezicht. Ruikt om zich heen. De luiers van Hamidu? Tawbah dan? Dan ruikt ze haar eigen oksels. *Dat is de boosdoener.*

Laura komt overeind en gebruikt een restje water uit een fles om zich te wassen. Ze PREVELT een gebed, besteedt extra aandacht aan haar oksels.

Laura trekt sokken aan en rommelt in haar tas op zoek naar haar slippers. Maar ze zitten er niet meer in - *Fuck!*

431 INT. MOSUL - MADAFI - WOONKAMER - DAG 431

Een rij voeten van vrouwen met sokken en kousen aan. Het enige paar sokken dat opvallend smerig is - is van Laura.

De vrouwen zitten op hun knieën in rijen dicht op elkaar te bidden. Laura bidt vol overgave mee.

432 INT. MOSUL - MADAFI - KEUKEN - DAG 432

Laura staat in de deuropening van de keuken. Ze kijkt naar Alberta die de afwas doet --

LAURA	LAURA	
Tadaaa...	<i>Tadaaa...</i>	*

Alberta kijkt om en kan haar lach niet inhouden. Laura showt de afgetrapte gympen aan haar voeten --

LAURA (cont'd)	LAURA (cont'd)	
Nieuwste model...	<i>Latest model...</i>	*

Alberta lacht - wijst dan op de enorme afwas --

ALBERTA	ALBERTA	
Begin nou maar met afdrogen, anders kunnen we straks niet mee.	<i>You'd better start drying, or else we won't be allowed to come.</i>	*

Laura pakt een theedoek en glimlacht --

LAURA	LAURA	
Bedankt voor het lenen...	<i>Thanks for lending them to me...</i>	*

ALBERTA
Ze waren van Jasmin, maar ik denk dat je ze mag houden...

ALBERTA
They were Jasmin's, but I think you can keep them...

*

Laura kijkt de glimlachende Alberta vragend aan --

ALBERTA (cont'd)
Ze is opgehaald door haar man...

ALBERTA (cont'd)
She was picked up by her husband...

*

Laura's ogen worden groot van blijdschap --

LAURA
Allah zij geprezen,
Alhamdoelillah.

LAURA
Arabisch

*

Laura pakt glimlachend het volgende bord om af te drogen.

433 **EXT. MOSUL - STRATEN - DAG**

433

Laura kijkt haar ogen uit: De straten zijn vol MANNEN MET LANGE BAARDEN en VROUWEN IN NIQAB. KINDEREN rennen rond en spelen spelletjes.

Laura loopt tussen een groep GESLUIERDE VROUWEN achter een paar mannen aan door de straat. Ze heeft Hamidu op haar buik en Tawbah aan haar hand.

Een JEEP vol IS-STRIJDERS rijdt langs en Laura kijkt de mannen na. Uit het niets steekt ze één vinger in de lucht naar de mannen. Een MAN volgt haar voorbeeld - als... _

Laura's hand naar beneden wordt getrokken door GESLUIERDE VROUW AMANI met een BABY op haar rug. Gesluierte vrouw Amani zegt iets in het Arabisch. Maant Laura haar blik naar de grond te richten.

Laura verstaat de vrouw niet, maar begrijpt meteen wat ze fout heeft gedaan - *geen oogcontact maken*. Schaamtevol loopt Laura verder, haar blik naar de grond gericht.

434 **INT. MOSUL - INTERNETCAFÉ - DAG**

434

Laura stapt een internetcafé binnen, als een MAN iets in het Arabisch roept. Alberta - in niqab - vertaalt het --

ALBERTA
We krijgen een half uur voor onszelf, dan halen ze ons weer op.

ALBERTA
We get half an hour to ourselves, then they'll pick us up again.

*

Laura volgt Alberta richting een groot gordijn waarachter vrouwen alleen zijn. Laura doet haar sluier onwennig af en vindt een eigen computer helemaal achterin.

Ze zet Hamidu naast zich op de grond bij Tawbah en richt zich op de computer.

Ze gaat naar de adresbalk boven in het scherm. Haar vingers hangen boven het toetsenbord. Laura kijkt om zich heen, ziet her en der Facebook op de schermen verschijnen. Ze knikt - dan typt ze --

OP HET SCHERM laadt de startpagina van FACEBOOK. Een gebruikersnaam en wachtwoord worden INGETYPT.

PLING

Laura heeft meerdere notificaties - tientallen berichten. Ze opent de berichten - voornamelijk van Eric:

ERIC: *Kind waar ben je??? Bel alsjeblieft.
Ik ben je papa.*

IN HET INTERNETCAFÉ kijkt Laura vol schuldgevoel naar het scherm. Typt iets in en wist het weer. Typt dan opnieuw.

OP HET SCHERM verschijnt de volgende tekst:

LAURA: *Hey Pap, maak je geen zorgen.
Alles is oké.*

435 **INT. DEN HAAG - KANTOOR ERIC - VERGADERRUIMTE - DAG** 435

Eric zit aan een lange tafel met verschillende COLLEGA'S. Aan de muur hangt een scherm met daarop een presentatie. Er wordt druk VERGADERD - maar Eric krijgt het niet mee.

Als Eric's telefoon TRILT veert hij op: een bericht op FACEBOOK. Zijn ogen glinsteren en zonder iets te zeggen staat hij op en loopt de kamer uit.

436 **INT. DEN HAAG - KANTOOR ERIC - TOILETTEN - DAG** 436

Eric loopt een toilethokje in en sluit de deur.

Eric neemt plaats op een wc en kijkt OP HET SCHERM van zijn telefoon. Hij schudt de spanning uit zijn lijf en typt zo rustig mogelijk --

ERIC: *Hetty!!!!
Heyyy
Bedoel ik
Jij was lang stil, alles goed?*

CROSS CUT MET:

437 INT. MOSUL - INTERNETCAFÉ - DAG

437

IN MOSUL kan Laura bijna niet geloven dat Eric online is --

ERIC: *Alles goed daar? Loop je geen gevaar?
De hele wereld is erg boos op die club!*

Laura kan een lach niet onderdrukken - *altijd de bezorgde vader...* --

LAURA: *Ja maak je geen zorgen xx*

IN DEN HAAG schudt Eric verwoed zijn hoofd - mompelt mee met het schrijven --

ERIC: *Wat doen jullie daar nou? Jullie moeten weer terugkomen.
Je doet ons veel verdriet en loopt echt gevaar.*

IN MOSUL verdwijnt de lach van Laura's gezicht. Ze kijkt betrappt om zich heen of niemand meeleeft - dan --

LAURA: *Nee, pap het is een bewuste keuze.
We weten wat we doen. En niks gebeurt hier zonder reden. Lees gewoon de Koran als je me wil begrijpen.
Ik moet gaan papa, ik hou van jou!!*

ERIC: *Nee, niet gaan. Lau, leg het me dan uit.*

IN DEN HAAG kijkt Eric op het scherm. Ziet 'Laura typt' staan. Maar dat weer veranderen in 'Laura online' --

ERIC

Komop...

Eric staart wachtend naar zijn scherm, maar - *NIKS.*

EINDE CROSS CUT.

438 INT. MOSUL - INTERNETCAFÉ - DAG

438

Laura staart ongemakkelijk naar het scherm.

LAURA

Fuck...

Laura kijkt naar de vrouwen om zich heen.

Sommigen typen - een enkeling staart lachend naar het scherm. Niemand let op Laura - tot...

...één jonge vrouw opkijkt, die we herkennen aan de baby op haar rug - gesluierte vrouw Amani.

Laura sluit instinctief Facebook af en lacht. De vrouw glimlacht terug en richt zich weer op haar eigen scherm.

Laura baalt van zichzelf, wrijft haar ongemak van zich af.

LAURA (cont'd)
Fuck, fuck, fuck...

Dan bedenkt Laura zich iets en zet haar scherm uit. Ze sluit haar ogen en houdt haar handen open voor zich --

<p>LAURA (cont'd) In de naam van Allah, Bishmillah. Het spijt me dat ik gezondigd heb. Ik zal me niet meer laten misleiden...</p>	<p><i>Arabisch</i></p>	<p>LAURA (cont'd)</p>	<p>*</p>
---	------------------------	-----------------------	----------

Laura PRAAT steeds onduidelijker, tot ze alleen nog maar PREVELT. Haar ogen stijf dicht - *ze meent het uit de grond van haar hart.*

439 INT. MOSUL - MADAFI - GANG - DAG

439

Laura loopt over de plakkerige vloer van de gang. Het huis is smeriger dan eerst. Laura stapt om een bruin plasje water heen.

Laura heeft Hamidu op haar buik gebonden, trekt Tawbah achter zich aan - maar houdt ineens in als ze een PAKISTAANS GEZIN onder de trap ziet zitten.

Laura loopt op het gezin af en wijst naar PAKISTAANS JONGETJE ARHAM, met de ADIDAS SLIPPERS van Ilias aan zijn voeten. Laura praat Engels --

<p>LAURA Die zijn van mij.</p>	<p>LAURA <i>Those are mine...</i></p>	<p>*</p>
------------------------------------	---	----------

Laura lacht vriendelijk - maar PAKISTAANSE MOEDER FATIMA kijkt haar glazig aan. Laura richt zich nu direct tot de jongen --

<p>LAURA (cont'd) Ze waren van mijn broertje.</p>	<p>LAURA (cont'd) <i>They were my little brother's.</i></p>	<p>*</p>
---	---	----------

Laura wijst van de slippers naar zichzelf. Het jongetje schudt zijn hoofd. Laura verliest haar geduld --

<p>LAURA (cont'd) Geef ze! (geen reactie) VAN MIJ!</p>	<p>LAURA (cont'd) <i>Give them to me!</i> (no response) <i>They're mine!</i></p>	<p>*</p>
--	--	----------

Laura laat zich gaan en rukt de slippers van zijn voeten. Pakistaanse moeder Fatima en Pakistaans jongetje Arham staan allebei op. Pakistaanse moeder Fatima VALT in het Arabisch uit - Pakistaans jongetje Arham grijpt naar de slippers --

PAKISTAANS JONGETJE ARHAM

Adidas!

Laura duwt hem ruw van zich af --

AMIRA (O.S.)
Zuster!

AMIRA
Arabisch

*

Laura kijkt om - in de strenge blik van Amira. De Pakistaanse moeder Fatima praat Arabisch tegen Amira. Amira kijkt Laura aan, maar die laat het niet over haar kant gaan --

LAURA
Hij heeft ze gestolen. Van mij!

LAURA
He stole them. From me!

*

Laura wacht niet op antwoord. Pakt Tawbah bij de hand en trekt haar mee de gang door - weg van het probleem.

440 INT. MOSUL - MADAFI - EETZAAL - DAG

440

Laura en Alberta kijken door het raam naar Tawbah die met enkele KINDEREN buiten is. Hamidu slaapt naast hen. Dan wijst Alberta op Amira en haar zwaarlijvige man - die iedereen in de tuin observeren.

ALBERTA
Hoe zouden die twee seks hebben?

ALBERTA
How would those two have sex?

*

Alberta maakt het PIEPENDE geluid van een krakend bed. Laura PROEST het uit --

LAURA
Hou op...

LAURA
Stop it...

*

ALBERTA
Hij heeft een tweede vrouw die drie keer in Amira past. Ze hebben een zoontje samen. Verklaart wel waarom ze altijd boos is.

ALBERTA
He has a second wife who can fit in Amira three times. They have a little son together. Explains why she's always angry, though.

*

Laura kijkt met lichte medelijden naar Amira --

ALBERTA (cont'd)
Dat zou ik echt nóóit toestaan.

ALBERTA (cont'd)
I would never allow that.

*

LAURA
Ik ook niet. Niet mijn islam...

LAURA
Neither would I. Not my Islamic.

*

ALBERTA

Niet dat *Eymen* daar de tijd voor krijgt... Eerst maken we vijf jongens. En dan wordt hij martelaar. En daarna mijn kinderen...

ALBERTA

Not that Eymen gets the time to... Frist we make five boys. And then he becomes a martyr. And then my children...

*

Laura geeft Hamidu instinctief een beschermende aai - *dat zou ze nooit willen* - maar dan toch --

LAURA

Inshallah...

Buiten GILT Tawbah het uit van plezier. Ze is gepakt en wordt speels naar de grond geduwd. Laura kijkt toe, een glimlach op haar gezicht.

Tot ze ziet dat Tawbahs lach verdwenen is en haar dochter ruw op haar knieën wordt gedwongen door Pakistaans jongetje Arham dat achter haar staat.

Pakistaans jongetje Arham pakt Tawbah bij de haren en trekt haar hoofd naar achteren. Met zijn andere hand maakt hij een zagende beweging langs haar nek - *een echte IS'er*.

Laura veert op en sprint zonder sluier de tuin in om Tawbah mee naar binnen te trekken. Iedereen buiten kijkt de onbedekte Laura afkeurend na.

441 INT. MOSUL - MADAFI - EETZAAL - NACHT

441

Met Hamidu in de draagzak staan Laura en Tawbah in de rij voor de keuken. Iedereen krijgt een KLATS pap op het bord en een homp oud brood.

TAWBAH

Mama, ik wil geen-

LAURA

Sssttt, kom maar.

Laura neemt Tawbah mee naar tafel - als ineens een KIND tegen Tawbah opbotst. Tawbah laat haar bord vallen --

LAURA (cont'd)

Hey!

Laura kijkt om en ziet dat het Pakistaans jongetje Arham is. Hij kijkt Laura strak aan - *dit deed hij expres*.

Laura pakt het gevallen bord van de grond en loopt ermee naar het jongetje. Laura pakt hem ruw bij zijn arm --

LAURA (cont'd)

Waarom doe je dat?

LAURA (cont'd)

What was that all about?

*

Pakistaans jongetje Arham zet het op een SCHREEUWEN --

LAURA (cont'd)	LAURA (cont'd)	
Je haalt een nieuw bord, nu!	<i>You get her a new plate,</i>	*
	<i>now!</i>	

Laura duwt hem het lege bord in handen - maar Pakistaans jongetje Arham SCHREEUWT alleen maar harder. Dan wordt Laura ineens weggetrokken.

Laura kijkt om Pakistaanse moeder Fatima. De vrouw prikt Laura agressief op de borst. SCHELDT in het Arabisch.

Laura stapt geschrokken naar achteren en ziet nu hoe steeds meer mensen naar haar staren. Laura probeert er tegenin te gaan - maar Pakistaanse moeder Fatima overstemt haar volledig.

Laura negeert Pakistaanse moeder Fatima en geeft Tawbah haar eigen bord --

LAURA (cont'd)
Ga maar naar Alberta liefje, daar.

Zo kalm mogelijk PREVELT Laura een gebed en schuift het eten terug op Tawbahs bord - *dan eet zij wel van de grond.*

Laura neemt plaats naast Alberta en Tawbah, de halve zaal kijkt haar na --

ALBERTA	ALBERTA	
Doe je wel voorzichtig...	<i>Take it easy now...</i>	*

Laura haalt haar schouders op en neemt een hap --

LAURA	LAURA	
Ik kan niet wachten tot Ibi komt.	<i>I can't wait for Ibi to come back.</i>	*

ALBERTA
<i>Inshallah...</i>

Tawbah heeft moeite met haar pap. Laura BREEKT haar brood af en legt het bij Tawbah. Ze neemt zelf een KRAKENDE hap.

LAURA	LAURA	
<i>Mag ik het water.</i>	<i>Slecht Arabisch</i>	*

ALBERTA	ALBERTA	
Heel goed...	<i>Not bad...</i>	*

Alberta probeert het moment te redden, pakt een kan van tafel en schenkt Laura bij. Maar stopt meteen. Het water is DONKERBRUIN. De hele tafel kijkt er geschrokken naar.

Amira komt de zaal in en SPREEKT de groep in het Arabisch toe. Laura probeert het te begrijpen - maar geeft het al snel op. Alberta vertaalt het --

ALBERTA (cont'd)
Er komen weer meer vrouwen bij en... Er is een leiding geknapt. Moeders met jonge kinderen krijgen één fles per dag.

ALBERTA (cont'd)
More women keep joining us and... a pipe has snapped. Mothers with young children get one bottle a day.

*

Twee vrouwen delen flessen schoon water uit. Laura neemt haar FLES aan - kijkt schuld bewust naar Alberta --

ALBERTA (cont'd)
Wij krijgen het water uit de put.

ALBERTA (cont'd)
We'll get water from the well.

*

Laura kijkt naar het bruine water en schenkt dan een beetje water uit de fles in een glas voor Alberta.

442 **INT. MOSUL - MADAFI - SLAAPZAAL - NACHT**

442

Laura ligt op de grond. De kinderen slapen - maar Laura staart door een raam naar de heldere sterrenhemel.

Laura heeft haar handen open voor zich liggen en prevelt onhoorbaar een gebed - als --

TAWBAH
Mama, ik heb buikpijn...

Laura ziet dat Tawbah overeind zit en geeft haar een slok van haar water --

LAURA
Rustig liefje. Ga maar slapen.

Tawbah kruipt in Laura's armen. Laura legt een hand op haar buikje en zingt een geruststellend gebed. Even ontspant Tawbah - als --

TAWBAH
Mama... Mama!

Laura ziet een bruine vlek ontstaan in Tawbahs broekje --

LAURA
Oh liefje... Dat geeft niet.

Laura tilt Tawbah zo snel mogelijk de kamer uit.

443 INT. MOSUL - MADAFI - KEUKEN - NACHT

443

Laura loopt stilletjes met Tawbah de donkere keuken in en zet haar in een wasbak. Ze kleedt het meisje uit --

LAURA

Het is oké, mama maakt het schoon.

Laura draait de kraan open. Een hard GETIK, maar verder niks - *geen water*.

Laura kijkt om zich heen als ze een enorme teil met water ziet. Laura voelt in de teil en vindt een bakje.

Laura ZUCHT opgelucht en loopt terug naar Tawbah om haar te wassen. Zachtjes hervat ze ZINGEND het gebed.

Laura loopt heen en weer om water te pakken, tot Tawbah helemaal schoon is. Daarna spoelt ze het broekje goed uit.

Laura ziet Tawbah kalmeren door haar GEZANG. Ze droogt Tawbah af, tilt haar uit de wasbak en loopt naar de teil. Ze legt het bakje terug - als...

...het licht van de keuken KNIPPEREND aangaat.

In de deuropening staat Amira - een furieuze blik - nu heeft Laura het voor elkaar...

Laura snapt niet waarom Amira boos is - tot ze ziet wat er in het Arabisch op de teil staat: *Drinkwater*.

444 INT. MOSUL - MADAFI - SLAAPZAAL - DAG

444

De OPROEP voor het ochtendgebed en Laura schiet overeind. Ze maakt zich op de automatische piloot klaar voor het gebed.

445 INT. MOSUL - MADAFI - WOONKAMER - DAG

445

Opnieuw de lange rij sokken en kousen. Laura's sokken zijn schoon dit keer.

Een vinger voor zich in de lucht gehouden, PREVELEN de vrouwen het laatste deel van het gebed en kijken ze van links naar rechts en terug.

Alle vrouwen staan op, maar Laura blijft zitten. Ze bidt langer door. *Heeft iets goed te maken*.

446 INT. MOSUL - MADAFI - GANG - DAG

446

Laura loopt met de kinderen door de gang - ogen naar de grond. Tawbah dicht tegen haar aan en één hand beschermend op Hamidu. De andere vrouwen kijken haar na.

Iedereen is duidelijk op de hoogte.

447 INT. MOSUL - MADAFI - EETZAAL - DAG

447

Laura staat in de rij van de volle eetzaal, wachtend op eten. Laura is bloednerveus, durft niet om zich heen te kijken.

Ze komen bij een tafel met flessen water en Laura wil haar lege fles inruilen. Maar de VROUW twijfelt - kijkt naar links. Laura volgt haar blik en ziet Amira. Die schudt haar hoofd en gebaart dat Laura moet doorlopen. Dan probeert Laura in gebrekkig Arabisch --

LAURA
Alsjeblieft, mijn
kinderen...

LAURA
Slecht Arabisch

*

De vrouw achter de tafel schudt bang haar hoofd. Laura staat aan de grond genageld - maar kan niet anders dan doorlopen en aansluiten bij de rij voor het eten.

Het wordt steeds STILLER in de zaal en Laura voelt de ogen van alle vrouwen in haar rug prikken - als ze stapje voor stapje dichterbij de pan met pap komt.

Eenmaal vooraan de rij - houdt Laura haar bord omhoog en kijkt smekend in de ogen van Alberta.

Alberta heeft haar lepel nog in de pan zitten, weet niet wat ze moet doen. Ze kijkt Amira smekend aan. Die schudt opnieuw haar hoofd. Alberta kijkt Laura aan --

ALBERTA
Het spijt me, echt...

ALBERTA
I'm really sorry...

*

Alberta zet een stap opzij en geeft de vrouw achter Laura een KLATS pap op haar bord.

LAURA
En Tawbah..?

LAURA
And Tawbah...?

*

Alberta probeert Laura te negeren --

LAURA (cont'd)
Alleen wat brood,
alsjeblieft...

LAURA (cont'd)
Just some bread, please...

*

Alberta schaamt zich dood - sluit haar ogen en gaat door met het opscheppen van de andere vrouwen. Laura kookt van woede - maar weigert het te laten zien.

448 **INT. MOSUL - MADAFI - WC-HOKKEN - DAG**

448

Laura zit op haar knieën en SCHROBT de vloer van de wc.

Ze ziet er slecht uit. Holle ogen en een bleke huid. Het zweet druipt van haar gezicht, maar ze zingt zichzelf moed in met een Arabisch gebed, als...

...de deur in het hokje naast haar OPENGAAT en een vrouw binnenkomt. Laura merkt het niet op, tot...

...er GEKLETTER uit het hokje klinkt.

Laura kijkt op en ziet water over de rand van de pot in het hokje naast haar op de grond kletteren.

Laura komt VLOEKEND overeind, opent de deur van haar wc-hokje en kijkt recht in het gezicht van Pakistaanse moeder Fatima.

De vrouw kijkt Laura strak aan, stapt dan langs haar de wc uit. Laura kijkt van de vrouw naar de wc die volgepropt zit met wc-papier.

Laura verbijt haar frustratie, stroopt haar mouwen op en stapt het hokje in om het op te ruimen.

449 **INT. MOSUL - MADAFI - GANG - DAG**

449

Laura stapt uit de wc - haar maag KNORT.

Laura ziet nog meer VROUWEN met KINDEREN, allemaal op elkaar gepakt. Iedereen ziet er slecht uit. Ingevallen wangen, gescheurde lippen.

Een kamerdeur wordt met een KLIK gesloten en Laura kijkt op. Ziet Amira de gang inlopen - weg bij haar kamer.

Laura observeert Amira en het valt haar nu pas op hoe vol de billen van Amira zijn. Laura's ogen glijden van de volle billen naar de holle ogen van de andere vrouwen.

Laura kijkt van de weglopende Amira naar de kamerdeur. Ze twijfelt even - maar pakt dan de deurklink, als --

Zuster!
AMIRA

AMIRA
Arabisch

*

Amira staat aan het einde van de gang en kijkt de betrapte Laura boos aan. Ze loopt - VLOEKEND in het Arabisch - terug.

Laura laat de deurklink onzeker los - blijft wel staan --

LAURA	LAURA	
Waarom ben jij zo dik?	<i>Why are you so fat?</i>	*

Amira duwt Laura weg bij de deur - dan in het Arabisch --

AMIRA	AMIRA	
Probeer jij te stelen, zwijn!	<i>Arabisch</i>	*

Laura kan het niet verstaan - maar houdt stand --

LAURA	LAURA	
Iedereen heeft honger, maar jij...	<i>Everyone is hungry, but you...</i>	*

De andere vrouwen in de gang kijken naar het opstootje.
Laura probeert ze bij het gesprek te betrekken. Ze wijst op
Amira en negeert Amira's GEVLOEK --

LAURA (cont'd)	LAURA (cont'd)	
Kijk dan hoe dik ze is...	<i>Look how fat she is...</i>	*

Laura stroopt haar eigen mouw op en toont haar magere arm --

LAURA (cont'd)	LAURA (cont'd)	
En wij..?	<i>And look at us...?</i>	*

Steeds meer vrouwen - en ook Alberta - komen op de ruzie af.
Een GEROEZEMOES onder de vrouwen maakt duidelijk dat ze
Laura's punt zien - die Amira nu directer confronteert --

LAURA (cont'd)	LAURA (cont'd)	
Heb je daarom je deur dicht?	<i>So why do you lock your door?</i>	*

Dan klinkt de ROEP voor het gebed. De vrouwen kijken op.
Amira wuift ze - zichtbaar opgelucht - weg --

AMIRA	AMIRA	
Tijd voor het gebed. Daarna lunch!	<i>Arabisch</i>	*

De vrouwen twijfelen - enkelen druipen af - dan tegen Laura --

AMIRA (cont'd)	AMIRA (cont'd)	
Behalve jij...	<i>Except you...</i>	*

Laura ziet de vrouwen weglopen. *Haar bloed kookt* --

LAURA	LAURA	
Waar gaan jullie heen, naar de lunch? Die vieze pap..?	<i>Where are you all going, to lunch? That filthy porridge?</i>	*

AMIRA
Negeer jij de roep van
Allah?

AMIRA
*Are you ignoring the call of
Allah?*

*

De meeste vrouwen blijven staan - kijken naar Laura die zo zelfverzekerd mogelijk haar hoofd schudt --

LAURA
Ik ben niet bang voor jou.
Ik vrees alleen Allah. Maar
ik heb geen geheimen... Jij?

LAURA
*I'm not afraid of you. I
fear only Allah. But I have
no secrets... Do you?*

*

Alle vrouwen staren naar Amira - paniek in haar stem --

AMIRA
Jullie moeten naar het
gebed!

AMIRA
Arabisch

*

ALBERTA
Als je niks te verbergen
hebt, waarom open je de deur
dan niet?

ALBERTA
Arabisch

*

Laura voelt zich gesterkt door Alberta en pakt de klink.

Uit het niks duwt Amira meerdere vrouwen opzij, *probeert een weg naar buiten te banen*. Maar ze zijn met te veel.

En terwijl Amira worstelt om weg te komen, opent Laura de deur en kijkt samen met de rest de kamer in naar...

...de enorme kast die gevuld is met eten en drinken.

450 **INT. MOSUL - MADAFI - EETZAAL - DAG**

450

Laura en Alberta zitten op een bankje. Laura houdt Tawbah in de tuin via het raam nauwlettend in de gaten en neemt een hap van een appel, Alberta eet een snoepreep.

Tawbah speelt tikkertje met wat andere kinderen. Hamidu kruipt rond bij Laura's voeten.

Ze zwijgen glimlachend: *Niks kan nog fout gaan*.

GESCHREEUW klinkt door de gangen van het huis. Alle vrouwen kijken op en doen instinctief hun sluier voor.

Amira wordt SCHREEUWEND afgevoerd door twee mannen, in het zwart met een wit wapen op hun borst. AGENTEN VAN DE HISBAH.

Amira's man loopt er achter - zijn blik schaamtevol naar de grond gericht. Hoe harder Amira schreeuwt hoe harder ze wordt aangepakt --

LAURA
Wat gaan ze met haar doen..?

LAURA
What will they do to her...?

*

Als Amira en de mannen uit het zicht zijn verdwenen, doen alle vrouwen hun sluier weer af --

ALBERTA
Ze heeft gestolen dus ik denk...

ALBERTA
She was stealing, so I guess...

*

Met een zelfvoldane lach maakt Alberta een 'hand-afhakgebaar'. Dan neemt ze een hap van haar snoepreep.

Maar op Laura's gezicht is geen lach meer te bekennen: *Heeft zij dat op haar geweten..?*

451 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - DAG**

451

IN HET HEDEN zit Laura in haar cel, over haar bureau gebogen. Het bureau is bezaaid met meerdere stapels boeken. *Kookboeken. Doe-het-zelf boeken. Huishoudboeken.*

Voor Laura ligt een kookboek open en Laura maakt ijverig aantekeningen op een A4-tje. Bovenaan het papier staat met vrolijke letters geschreven: 'Recepten'

Naast haar liggen nog meer A4-tjes met de titels als 'schoonmaken' en 'klusjes', allemaal volgeschreven.

Laura bereidt zich duidelijk voor op het leven na de EBI.

452 **EXT. DEN HAAG - WOONWIJK - HUIS SUZE - DAG**

452

Eric staat op de stoep naast de chique sedan van Suze van Familiesteunpunt. Eric heeft haar duidelijk staan opwachten.

Suze pakt haar aktetas van de achterbank van haar auto - *ze heeft geen zin in dit gesprek --*

SUZE
Officieel weet ik niet waar je het over hebt. Ik begeleid thuisblijvers...

ERIC
Kom op... Ik heb Daniel via jou.

Eric kijkt Suze verbolgen aan, *waarom lieg je nou?* Suze kijkt even om zich heen - *kan iemand hen zien?*

SUZE
Ik werk bij een overheidsinstantie. En de overheid haalt geen mensen terug. Ook niet 'stiekem'.

Suze wil wegglopen, maar Eric blokkeert hem de weg --

ERIC

Op dit moment is Daniel bezig met een missie met Aisha, voor Nour... Als het nu wel fout gaat, heb jij bloed aan je handen...

Suze negeert Eric en stapt langs hem als deze Suze met een hand tegen houdt. Suze kijkt naar de hand - die Eric betraapt laat zakken.

SUZE

Besef jij waar je mee bezig bent? Me opwachten. Zeggen dat ik bloed aan mijn handen heb. Voor mijn eigen huis... Ik vind dat nogal bedreigend eigenlijk.

ERIC

Zo... Zo bedoel ik het niet... Ik wil gewoon bewijs dat mijn dochter onschuldig is. Dat Daniel vertelt wat er écht gebeurd is.

Dan breekt een lach door op Suze's gezicht --

SUZE

Dat heeft hij al gedaan...

Eric is even van zijn *à propos*, snapt niet wat Suze bedoelt. Suze maakt gebruik van het moment en loopt langs Eric naar haar voordeur --

SUZE (cont'd)

Met zijn interview in Der Spiegel.

Eric staat aan de grond genageld - *kent het interview niet.*

SUZE (cont'd)

Daar staat precies hoe het gegaan is.

Eric blijft verdwaasd in de regen achter, terwijl Suze de deur achter zich dicht doet.

453 INT. EBI VUGHT - FAMILIEKAMER - DAG

453

Eric ijsbeert door de familiekamer van de EBI --

ERIC

Daniel spreekt zichzelf overal in tegen. Het contact dat wij hebben gehad. Het team dat er nu ineens toch was, maar dan alleen maar voor een taxirit. Hij zwijgt over het Familiesteunpunt. En zij zwijgen over hem!

Op tafel ligt de editie van *Der Spiegel*. Laura probeert het te lezen - maar Poelsma gunt het geen blik waardig --

POELSMA

Je hebt je werk duidelijk goed gedaan.

Eric ziet hoe Poelsma een glimlach onderdrukt - dan --

ERIC

Waarom doet hij dit?

POELSMA

Om zichzelf vrij te pleiten. Nu kan het OM geen enkele verklaring meer van hem gebruiken en houden ze hem buiten de zaak.

Eric schudt zijn hoofd vol ongeloof --

LAURA

Dus hij komt er gewoon mee weg?

POELSMA

Dat wel ja... Maar het voordeel is dat zij hun getuigenis kwijt zijn. Nu hoeven wij alleen nog maar aan te tonen dat jij de waarheid spreekt over wat er gebeurd is...

Laura glimlacht flauwtjes --

LAURA

Want dat gaat zo goed...

POELSMA

Dat komt vanzelf, echt. En anders heb ik nog een *back-up plan*...

Poelsma haalt een kaartje uit zijn binnenzak en geeft het aan Eric die het met vragende ogen aanpakt --

POELSMA (cont'd)

Dit is een jonge journalist met wie je moet praten. Het wordt tijd dat jullie je verhaal maar eens vertellen. Wat Daniel kan...

Eric knikt kordaat en kijkt naar het kaartje.

POELSMA (cont'd)

Ook heb ik je aangifte voor mishandeling tegen Ibrahim gevonden.

Eric's blik verschiet - *hoort dit voor het eerst* --

POELSMA (cont'd)

Dat gecombineerd met je dossier van Jeugdzorg is misschien wel genoeg om aan te tonen dat je je door hem gedwongen voelde... Het is te vroeg om te juichen, maar we staan zeker niet kansloos.

Laura krijgt nu een echte lach op haar gezicht - *het lijkt zowaar een echt goede dag te worden.*

Poelsma lacht terug en komt overeind - kijkt Eric aan: *het is tijd.* Eric knikt - maar blijft staan --

ERIC

Ik kom eraan...

Poelsma knikt en verlaat de kamer. Laura heeft niet door dat Eric haar nog steeds in zich opneemt. Ze kijkt naar de foto van Daniel in Der Spiegel. Dan --

ERIC (cont'd)

Deed hij het in Nederland al..?
Waarom ben je nooit naar me toege-

Dan ziet Eric de blik van Laura en beseft --

ERIC (cont'd)

Ik was altijd met Ilias bezig...

Eric staart schuld bewust naar zijn voeten --

ERIC (cont'd)

Terwijl jij daar zat, met hem.

Ongemak bij Laura - dan knikt ze voorzichtig.

ERIC (cont'd)

Het spijt me...

Beiden hebben tranen in hun ogen. Dan omhelst hij zijn dochter. Even houden ze elkaar vast.

Over Laura's schouder kijkt Eric met een vastberaden blik naar het kaartje in zijn hand - *tijd voor actie.*

454 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - WOONKAMER - DAG**

454

Eric zit met een enthousiaste blik in zijn ogen aan zijn keukentafel. Hij staart naar de jonge journalist, THOMAS (32), tegenover hem.

Thomas schrijft een laatste zin in een notitieboekje. Naast hem op tafel ligt nog een boekje - volgeschreven. Als hij klaar is, slaat Thomas het boekje dicht -

ERIC

Denk je dat je er wat mee kan?

Thomas zoekt even naar woorden - het hele gesprek met Eric heeft hem duidelijk van zijn sokken geblazen --

THOMAS

Het is... veel. Fantastisch wel...

ERIC

Wat ga je er mee doen eigenlijk?
Komt het in de krant?

THOMAS

Nou ik moet eerst overleggen met de redactie. Zó is het niet *fit to print*... Daarvoor is het veel te gevoelig wat je beweert.

ERIC

Ik heb overal bewijs van. Je mag alles van me hebben.

Thomas knikt - moet eerst *iets ophelderen* --

THOMAS

Ik ga geen promotiepraatje over Laura schrijven, hè? Ik moet alles verifiëren. Bij zoveel mogelijk mensen.

Eric lacht geruststellend naar Thomas --

ERIC

Dat is precies wat ik wil, de waarheid. We zijn klaar met dat geheimzinnige gedoe, het mag allemaal naar buiten. Dus bel me en ik help waar nodig.

Thomas denkt even na over dit aanbod, als op de gang de voordeur DICHTKLAPT, gevolgd door KINDERSTEMMEN. Eric kijkt verbaasd op zijn horloge --

ERIC (cont'd)

Hebben we zolang gezeten..?

(lacht)

Kun je meteen de kinderen zien...

TAWBAH (4) en HAMIDU (1) rennen de kamer in, gevolgd door --

JOYCE (O.S.)

Rustig jongens...

ERIC

En Joyce, mijn ex.

De oudere JOYCE en Thomas groeten elkaar, als Joyce achter Hamidu aan gaat om zijn jas uit te trekken --

JOYCE
Hamidu, hier komen...

Thomas pakt zijn tas en stopt zijn spullen erin --

ERIC
Ik ben heel benieuwd hoe het stuk wordt.

Thomas glimlacht - *hij ook.*

De twee mannen lopen samen naar de gang, als Thomas toch nog wat kwijt moet --

THOMAS
Eric als ik ontdek dat ze gelogen heeft, schrijf ik dat ook op.

ERIC
Ze liegt niet. Sterker nog, ik help je mee met zoeken. Desnoods gaan we dáár heen, samen...

Eric ziet de twijfelende blik van Thomas. *Meent Eric dit nou serieus?* Dan knikt Eric - *Hij zal er alles aan doen om zijn dochter te helpen.*

Joyce ziet vanuit de woonkamer de mannen de gang instappen - een bedenkelijke blik op haar gezicht.

Op de gang nemen de mannen AFSCHIED, de voordeur KLAPT DICHT. Eric komt de kamer weer inlopen.

Joyce kijkt Eric aan, ongeloof in haar ogen --

JOYCE
Zou je daar écht heen gaan?

Eric kijkt Joyce alleen maar aan - *tuurlijk.* Joyce kan haar twijfel niet verbergen.

Dan valt Joyce's blik op een portret aan de muur van Ilias. Haar blik blijft even hangen - *een pijn die nooit weggaat.* Een weemoedige glimlach op Eric's gezicht --

ERIC
Ik mis hem nog iedere dag...

Joyce vecht tegen haar tranen en richt zich betrappt op Tawbah die een Duplo-toren bouwt.

ERIC (cont'd)
Ik wil ze gewoon niet allebei kwijt raken...

JOYCE

Zij is zelf weggegaan...

Joyce vermijdt Erics blik en helpt Tawbah stug door met haar toren. Eric kijkt even toe. Dan voorzichtig --

ERIC

Waarom ga je niet een keer bij Laura langs? Ik denk dat dat echt zou opluchten.

Joyce kijkt Eric strak aan --

ERIC (cont'd)

Niet nu. Maar áls ik daar heen ga. Iemand moet de kinderen brengen...

Eric glimlacht ontwapenend. Maar Joyce twijfelt - ze weet *niet of ze het al wel aankan om Laura weer te zien.*

455 INT. MOSUL - MADAFI - SLAAPZAAL - DAG

455

IN HET VERLEDEN ligt Laura naast Tawbah en Hamidu op de grond, als de ENTHOUSIAST ROEPENDE Alberta hen wekt --

ALBERTA

Hij is er. Ibrahim is er!

ALBERTA

He is here. Ibrahim is here!

*

Laura schiet wakker - kijkt Alberta vragend aan: *echt?* Meteen propt Laura alles in haar tas --

LAURA

Ya Allah, ya Allah...

Dan stopt Laura ineens en kijkt de blije Alberta aan --

LAURA (cont'd)

En Eymen?

LAURA (cont'd)

And Eymen?

*

Alberta probeert haar verdriet weg te lachen --

ALBERTA

Binnenkort, inshallah...

ALBERTA

Soon, inshallah...

*

LAURA

Inshallah. En dan komen jullie bij ons in de boerderij en eten we ons eigen eten. Iedere dag...

LAURA

Inshallah. And then you come to our farm and eat our own food. Every day...

*

Laura en Alberta omhelzen elkaar.

456 **EXT. MOSUL - MADAFI - DAG**

456

Laura rent naar buiten - Hamidu op haar buik - Tawbah aan de ene hand en haar tas in de ander. Laura kijkt om zich heen, ziet een groep IS'ERS staan.

Laura zoekt verder de straat af, maar ziet niemand anders. Dan laat Tawbah haar los en rent op de IS'ers af. Een van hen pakt het meisje op. Nu pas ziet Laura het...

Ibrahim heeft een volle baard, zijn gezicht is bruinverbrand en hij is helemaal in het zwart gekleed. Zijn ogen lachen - *zo mooi heeft ze hem nog nooit gezien.*

Laura rent op hem af en vliegt hem in de armen --

IBRAHIM

Lammetje...

Laura begraaft zich in zijn armen - wil in hem verdwijnen.

Ibrahim omhelst Laura lachend, aait Hamidu over zijn bol. Laura en Ibrahim wisselen een liefdevolle blik. *Het gezin is herenigd.*

457 **INT. MOSUL - TAXI - DAG**

457

Laura, Hamidu op haar buik, kijkt door haar sluier naar Ibrahim met Tawbah op schoot - terwijl de taxi door de straten van Mosul rijdt --

LAURA

Alles was vies, niemand had manieren. Maar ik hield vertrouwen in Allah...

Ibrahim lacht haar bemoedigend toe - *heel goed Lammetje.* Laura lacht verlegen en kijkt zwijgend naar buiten, neemt Mosul even in zich op --

LAURA (cont'd)

Hoe was het bij jou..?

IBRAHIM

Trainen. Op de schietbaan en oefenen met granaten.

Ibrahims glimlach is verdwenen - hij denkt er duidelijk niet met plezier aan terug. Dan herpakt hij zich - noemt iets positiefs --

IBRAHIM (cont'd)

Ik ben er helemaal klaar voor. We hadden Koranles, iedere dag... Dat was het mooiste. Nu snap ik de Koran pas echt.

LAURA
Misschien laten ze je imam worden.

Ibrahim kijkt Laura geïrriteerd aan. Laura snapt niet wat ze fout zei --

LAURA (cont'd)
Dat zou toch te gek zijn?

Ibrahim kijkt weg om zijn teleurstelling te verbergen --

IBRAHIM
Ik word bommenmaker...

Laura valt stil, weet even niet hoe ze moet reageren. Dan forceert ze vrolijkheid in haar stem --

LAURA
Dan kan je nog veel meer betekenen.

Laura's woorden komen er niet overtuigend uit. Ibrahim staart naar buiten. Laura baalt - *ze zou willen dat ze dit nooit zo gezegd zou hebben.*

458 **EXT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - DAG**

458

Laura, Ibrahim en de kinderen staan voor een hoge poort van gietijzer. Laura kijkt met grote ogen naar een gouden ornament op de poort: twee pauwen, rug aan rug, met een uitwaaiierend verenkleed - een indrukwekkend schouwspel.

Laura ziet hoe Ibrahim - zijn Kalasjnikov nonchalant over zijn schouder - naar haar lacht --

IBRAHIM
Ons nieuwe huis, Lammetje.

Laura kijkt naar de imposante poort die opengaat. Dan stapt ABU JA'FAR (35) op Laura en Ibrahim af. Laura ziet hoe de man moeilijk loopt --

ABU JA'FAR
As-salāmu `alaykum.

Ibrahim spreekt Arabisch met Abu Ja'Far --

IBRAHIM	<i>IBRAHIM</i>
Fijn dat we hier kunnen blijven broeder.	<i>Arabisch</i>

*

Abu Ja'Far knikt vriendelijk, gebaart het gezin verder te lopen. Laura loopt achteraan en ziet dat het huis achter de imposante poort een veel simpelere uitstraling heeft.

459 INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KEUKEN - DAG

459

Abu Ja'Far en het gezin stappen uit een nauwe gang de krappe gemeenschappelijke keuken in. Ibrahim praat snel Arabisch met hun gastheer.

Laura zet Hamidu op de grond en kijkt om zich heen: een kale, bedompte ruimte. Weinig gezellig ingericht.

Ineens valt het gesprek tussen Abu Ja'Far en Ibrahim stil. Laura kijkt op en ziet Abu Ja'Far naar iets wijzen op de grond. Voor Laura kan zien waar de man op wijst, stapt Ibrahim geïrriteerd VLOEKEND voor haar langs.

Tawbah wil een glas uit de kast pakken en Ibrahim grijpt in. Maar juist daardoor KLETTERT het glas stuk op de grond.

Ibrahim pakt Tawbah en drukt haar in Laura's handen --

IBRAHIM

Ruim op... En let op haar...

Laura weet niet wat ze hoort, maar voor ze iets kan zeggen maakt Ibrahim al een verontschuldigend gebaar naar Abu Ja'Far en gaat verder met het gesprek. De mannen lopen onverstoord verder, de keuken uit.

Laura slikt haar verontwaardiging weg en knielt bij de glasscherven om het op te ruimen.

460 INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - DAG

460

In de kleine kamer staat Laura zonder sluier bij een kast de tas uit te pakken.

Laura legt een stapeltje kleren op een plank en kijkt van de twee volle tassen, naar de kast en ZUCHT - *dat gaat nooit passen* - als --

IBRAHIM

Hier, kijk.

Ibrahim zit op de bank naast de tassen en laat Laura een foto zien op zijn telefoon.

Laura kijkt naar het scherm, waar een groep IS'ERS - Abu Ja'Far in het midden - voor een zwarte vlag poseren, allemaal trots met één vinger in de lucht.

IBRAHIM (cont'd)

Hij was de leider...

LAURA

Maar hij loopt mank.

IBRAHIM

Een granaat ontplofte vlak naast hem. Maar hij heeft al deze mannen opgeleid om martelaar te worden.

Laura knikt zonder veel enthousiasme, richt zich weer op de tas met spullen en de kast --

IBRAHIM (cont'd)

Lam, wat is er nou..?

Laura kijkt de kamer rond - *wat denk je?* Dan toch --

LAURA

Ik moet gewoon wennen. Ik weet ook wel dat we niet meteen ons droomhuis zouden krijgen...

Dat steekt - Ibrahim legt zijn telefoon boos weg --

IBRAHIM

Weet je hoeveel moeite ik heb moeten doen om hier in te mogen.

Laura schudt haar hoofd - zo bedoelde ze het niet --

IBRAHIM (cont'd)

Veilig in Mosul, bij mijn baas...

LAURA

Ibi, ik droomde daar alleen maar van onze boerderij. Ik moet gewoon wachten. Het is niet jouw fout...

Dat schiet in het verkeerde keelgat bij Ibrahim --

IBRAHIM

Niks is genoeg voor jou. Wil je die boerderij? Gaan we toch in zo'n kankertent wonen in de woestijn. Ga ik ook gelijk vechten. Is dat wat je wil?

LAURA

Liefje nee, ik ben juist blij dat je niet hoeft te vechten...

IBRAHIM

Denk je dat ik te laf ben?

Ibrahim staat op - vuur in zijn ogen. Laura wil Ibrahim kalmeren. Ibrahim projecteert al zijn onzekerheid op Laura en verliest zijn controle. Hij SLAAT de tas van de bank.

De tas landt met een KLAP op de grond en even verderop in de kamer schrikt Tawbah op van een paar lakens die als bed dienen. Klaarwakker staart Tawbah naar Laura en Ibrahim --

LAURA
Liefje, rustig alsjebl-

PATS! Ibrahim haalt opnieuw uit - ditmaal naar Laura -

Laura incasseert de klap geschrokken, houdt zich groot.
Maar Tawbah zet het meteen op een HUILEN --

IBRAHIM
Ben ik laf?!

LAURA
Nee, Ibi ik-

IBRAHIM
Hou je bek!

Ibrahim heft zijn hand om Laura nog een keer te slaan - als
deze wordt vastgepakt.

Laura ziet hoe Abu Ja'Far op de ruzie is afgekomen. Snel
bedekt ze zich. Dan in het Arabisch --

ABU JA'FAR	ABU JA'FAR
Dat soort dingen gebeuren	<i>Arabisch</i>
niet in mijn huis!	

*

Laura ziet hoe Ibrahim en Abu Ja'Far dreigend tegenover
elkaar staan. Het moment lijkt minuten te duren. Dan bindt
Ibrahim toch in.

En zonder Laura verder aan te kijken verdwijnt Abu Ja'Far
weer uit de kamer.

Ibrahim draait zich gespannen om - Laura duikt weg --

IBRAHIM
Hé... was je zo geschrokken..?

Laura ziet hoe Ibrahim langs haar loopt en Tawbah van het
bed pakt. Binnen enkele ogenblikken troost hij Tawbah.

Laura staart naar het schouwspel. Het enige dat door haar
hoofd gaat: *het begint allemaal weer opnieuw...*

461 **INT. EBI VUGHT - KANTOOR RECHTER COMMISSARIS - DAG**

461

IN HET HEDEN zit Laura naast Poelsma tegenover een groot
bureau met daarachter RECHTER COMMISSARIS (RC) ORBAN, waar
Laura eerder tegenover zat.

RC Orban leest voor en Laura luistert ontspannen, voelt
zich zeker van haar zaak --

RC ORBAN

...hebben we op verzoek van het OM besloten de Heer Köhler buiten de zaak te laten. De focus ligt op de uittocht van Laura naar het door IS-bezette gebied. En de vraag of ze zich heeft aangesloten bij de terroristische organisatie IS. Niet op haar terugkeer naar Nederland.

Poelsma en Laura wisselen een blik. Laura onderdrukt een lach - *dit gaat precies zoals ze hoopte* - als --

RC ORBAN (cont'd)

Ook gaan we mee in het verzoek om de integriteit van Laura's getuigenissen te toetsen. Het feit dat ze zichzelf meerdere keren heeft tegengesproken, en het feit dat het OM blijft uitgaan van het 'zwartste scenario'...

Laura's gezicht betreft --

RC ORBAN (cont'd)

...heeft de rechtbank doen kiezen voor een psychologisch onderzoek door het Pieter Baan Centrum in Utrecht.

RC Orban slaat een pagina om in zijn map, als Laura zich niet langer kan inhouden --

LAURA

WAT?!

POELSMA

Excuses meneer de rechter. Laura.

LAURA

Nee, wat voor onderzoek is dat?

RC ORBAN

Mevrouw Hartman...

Poelsma kijkt Laura indringend aan - verpest het niet --

LAURA

Ik werk gewoon mee... Wat moeten ze onderzoeken. Ik ben niet gek...

RC ORBAN

Mevrouw Hartman.

LAURA

Nee, ik ben niet gek! Ik wil dit niet. Ik ben niet-

RC Orban probeert Laura nogmaals stil te krijgen. Maar Laura blijft door roepen.

Ik ben niet gek...

== EINDE AFLEVERING 4 ==